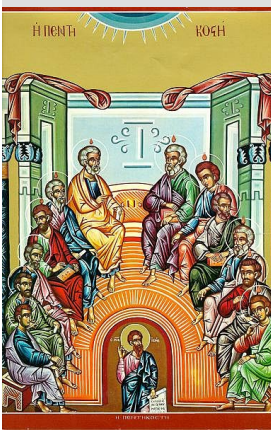

Зіслання Святого Духа /П'ятидесятниця/

15 червня наша церква святкуватиме величний празник зходження на апостолів святого духа. Саме цей день п'ятдесятний по воскресінні нашого Господа Ісуса Христа є Днем народження обручниці господньої - Церкви.

“А як настав день п'ятидесятниці, всі вони були вкупі на тім самім місці. Аж ось роздався знезацька з неба шум, неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з'явилися їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них. Усі вони сповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм промовляти”.

(Діяння святих апостолів 2, 1 - 4).

Новини Парафіяльного життя за травень:

1. - Перша торжественна Маївка у нашому храмі.
6. - Участь о. пароха у єпархіальній нараді щодо проведення прощі Марійських дружин у Зарваниця.
7. - Освячення каплички у дитсадку “Сонечко”, спільно з православним священиком о. Богданом Скасковим. Наша парафія подарувала садочку фігуру матері Божої та 2 декоративні світильники.
8. - Участь о. пароха у зборах єпархіального осередку Українського Наукового Богословського Товариства.
11. - Вийшов у світ Перший номер нашої парафіяльної газети “Мироносиця” тиражем 200 штук.
Участь о. пароха у святкових богослужіннях в с. Шибалин з нагоди храмового празника св. Юрія.
15. - Участь о. пароха у деканальних зборах священиків нашого деканату.
18. - Чоловічий хор, під проводом п. Йосифа Осадци, на запрошення громади с. Комарівка (Бережанського р-н.) співав там Божественну Літургію та релігійних пісень.
22. - Організація о. парохом та ще 5 священиками деканату відзначення у Районній лікарні Дня хворого: відслужені молебні у Хірургії і Терапії, Сповідь та Причастя для бажаючих.
23. - Відслужено Молебень до Богородиці, спільно з о. деканом Євгеном Бойком та парафіянами собору свв. Петра і Павла, коло хреста на вул. Шевченка, з нагоди 160 - ліття скасування панщини в Галичині.
- 24-25. - Участь наших дітей у єпархіальному конкурсі духовної пісні “Пісня серця”.
Участь близько 20 наших дітей у єпархіальній прощі Марійських дружин до Зарваниця. Представлення на чудотворному місці творчої програми нашого деканату (вистава “Брудна одежа”) під керівництвом Л.В. Ткаченко.
28. - Молебень до Богородиці відслужено біля фігури Матері Божої по вул. Грушевського за участю о. пароха та близько 50 вірних.
29. - Нагородження, у Районному відділі освіти, грошовими преміями (на суму 250 грн.) та книжками, переможців та учасників пошукового районного конкурсу “Духовні провідники нашого краю до 1946 року”, організованим нашою парафією та Відділом освіти (п. Бабій З.З, та п. Маркусь М.І.). У конкурсі взяли участь 23 школи району.

Минуле,- яке дає надію на майбутнє

Напевно, кожній мислячій людині, ще з дитинства відоме відчуття глибокої цікавості до пізнання чогось незвіданого, відкриття невідомих чи суперечливих сторінок з історії рідного краю чи родини, пошук правдивого відображення подій минулих часів. Саме ці відчуття, які повинні з малечку прививатися дитині, є запорукою самоусвідомлення та унікальності того чи іншого народу, спільноти, родини. Хочу сьогодні разом з вами, дорогі у Христі, розпочати ці маленькі відкриття, які повинні нас будувати як громаду, які повинні бути відомі кожному жителю Козови, а особливо вірним нашої греко-католицької громади.

Нажаль, час безбожницького комунізму майже повністю зруйнував історичну пам'ять козівчан про Козову. Тут залишилось небагато людей, які щось знають і пам'ятають. Тому це знання потрібно зберегти для нащадків, бо "народ який не знає минулого - не має майбутнього".

Ця коротенька фоторозповідь про родину Самофала Андрія, який до війни був братом у нашому храмі Успіння, а також мав свого роду "підприємство" будівельних матеріалів, яке працювало для українців та відстоювала їх національні інтереси.

Родина Самофал

Праця на підприємстві будматеріалів.

Таким чисельним та багатоголосим був молодіжний парафіяльний хор нашої церкви. Як згадує його учасниця, колишня сестриця та дочка Андрія Самофала п. Марія, кожен хорист із глибоким натхненням, відповідальністю та любов'ю приходив до церкви і з молитвою на устах щиро заносив пісню хвали Господеві. А якими радісними і захоплюючими для парафіяльної молоді були Різдвяні та Великодні свята. Здавалося, що ніщо на світі не могло зупинити могутній голос коляди "Бог предвічний" чи гімну "Христос воскрес".

Минув час, милостивий Господь забрав до себе багатьох із тих, кого ми бачимо на світліні. Та запитаймо себе, чи ми живемо так як вони, тим духом віри і праці на Славу Божу і добро України? І чому нашої молоді так мало у хорі?

Молодіжний хор парафії 1940-их років.

З розповідей п. Марії Самофал.

“Про очорнення та осуд ближнього”

“Удар батоном залишає смугу - удар язиком ламає кістки. Від гострого меча полягло багато, але не стільки, скільки впало від язика” (Сирах 28, 16 - 18).

З дня на день, з року в рік, багато людей несе у собі гріх обмови та очорнення. Обмова - це тяжкий, хоча поширений гріх. Він властивий людям різного соціального стану. У сільській місцевості обмова має примітивний характер, коли, здебільшого жінки, збираються та осуджують людину, якої немає серед них. Згодом такі розмови, виходять за межі цього “кружка” та можуть привести до конфліктів та скандалів.

Очорнення - це тоді, коли людина зовсім не винна, але ми задля своєї користі, чи то від бажання щось наробити, чи щоби себе прославити, захистити чи врятувати своє життя, наговорюємо на неї те, чого ніколи не було. Це є гріх, який кличе до неба про справедливість.

А тепер застановимося над тим, до яких наслідків призводять ці гріхи, які є плодами злих язиків. “Ось маленький вогонь, а запалює величезний ліс...” (Послання Якова 3,5). “Маленький вогонь” - це наш язик, який може розпалити велику війну між родичами, між селами, між країнами. “Язик ніхто з людей не може вгамувати. Ним ми благословляємо Господа й Отця і ним клянемо людей, що створені на подобу Богу” (Послання Якова 3,9).

Добре, коли людина, вчинивши гріх обмови чи очорнення, визнає його та намагається виправити ситуацію, щиро каючись.

Найкращим рецептом для того, щоб стримати себе від спокуси гріхів обмови та очорнення, - це завжди ставити себе на місце тих, кого хочемо обмовити. Треба пам'ятати, що за сказане нашим язиком будемо відповідати перед Богом. Вдаючись до обмови, багато хто думає, що особу яка схильна до помилок, огріхів у роботі, можна осудити, мовляв, вона ж така є. Але ці люди забувають, що при відсутності особи, яку критикують, їхня правда мимоволі злучається з напівправдою, а то з чистою брехнею. В результаті маємо обмову. Варто зауважити, що Церква особливо реагує на обмову супроти священнослужителів. Є Господь Бог, щоб судити священників. На те також є церковна влада - єпископ. Іноді буває, що священник не так скаже слово - і відразу не та реакція збоку певних людей...

Для тих, хто особливо любить зводити наклепи та осуджувати ближнього, - пригадаймо такий випадок.

В одній парафії жінка несправедливо очорнила священника, внаслідок чого у нього стався інфаркт. Коли він лежав тяжко хворий, вона маючи докори сумління, прийшла до нього перепрошувати та мовила: “Жалую, отче, і хочу цю кривду направити”. “Візьми ось цю подушку, - каже священник, - піди на дзвіницю і висип з неї пір'я”. Вона так зробила і повернулася назад. А він їй: “А тепер іди і позбирай це пір'я”. Вона каже: “Я цього не можу зробити, бо вітер уже розніс його у різні сторони”. Тоді з вуст умираючого жінка почула слова: “Це правда, що розсипане пір'я вже не можна позбирати, так як і не можна повернути мені добру честь і шану. Твій гріх очорнення зруйнував моє життя. Я вмираю, а тобі нехай Бог простить”.

Тарас Гром'як

студент 3 курсу Тернопільської семінарії

Ніжно ангел будить: дитинко
вставай

І на Службу Богу в церкву поспішай.

Та в цей час лукавий не спить,

не дріма,

Тихо так у вушко дитині співа:

Не вставай, дитинко, а поспи ще трішки,

Бо тебе у церкві болітимуть ніжки.

Спить дитя блаженне у сні підроста,

Будить ангел вдруге, будить неспроста:

Уставай, дитинко, сонечко вже встало,

А недільне свято знову завітало.

А лукавий шепче: не йди, не спіши,
Ти ж таке натомлене, в ліжку полежи.

Час минає швидко, в клопотах
щоденних

І роки спливають у справах буденних.

Стала вже бабусею дитинонька та,

І вже вкотре сходить неділя свята.

Радо вже щечече внуча золоте:

Знаєш, люба бабцю, яка в мене мрія?

Щоб ти розповіла: що це - Літургія?

Як тобі сказати, серденько моє,

Що занастила я життя своє.

Книжок не читала, в церкві не була,

І про Літургію знати не могла.

Одну добру раду дам тобі, внучатко,

Як тебе будитиме твоє янголятко,

То вставай швиденько, збирайся умить

І не прислухайся, що тебе болить.

Бо минеться молодість, як виростуть

діти,

Будуть ще сильніше ніженькі боліти.

А на старість буде боліти душа,

Що життя змарноване - не варте й

гроша.

МАЄ ПРИБУТИ БОГ!

Якось один чоловік довідався, що його збирається відвідати Бог.

«Мене? – занепокоївся чоловік.- У моєму домі?»

Він став гарячково бігати по всіх кімнатах, піднявся по сходах, вийшов аж на дах. Тепер, коли до нього мав прийти Бог, він подивився на свій будинок іншими очима.

- О, неможливо! О, бідний я!- лементував чоловік.- Я не можу приймати гостя у такому безладі. Все брудне, скрізь повно сміття. Немає жодного відповідного місця, де можна було би прийняти Бога. Бракує навіть повітря, немає чим дихати.

- Браття! Друзі!- загукав він.- Нехай хтось допоможе мені поприбирати. Але швидко!

Взявся енергійно прибирати свій дім. Крізь стовп пилюки побачив когось, хто прийшов йому допомогти. Удвох було легше. Вони викинули непотрібні речі, помили підлоги і сходи. Повимітали бруд, який був по кутках.

- Ми ніколи не закінчимо! – нарікав чоловік.

- Закінчимо! – спокійно відповів другий.

Вони працювали разом, пліч-о-пліч, цілий день.І врешті дім виглядав оновлений, чистий, у ньому приємно пахло.

Коли вже стимніло, вони пішли до кухні і накрили стіл.

- Тепер, - сказав чоловік, може прийти мій Гість. Тепер мій Бог може прийти!

- Я вже тут,- сказав Незнайомець. І сів за столом.- Сідай і ти, і розділи зі мною вечерю!

Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку (Мт.28, 20).

Наші молодята:

Солонинка Тарас 10.V.

Ковальська Наталія

17.V. Ремез Андрій

Бородайко Ольга

Берник Володимир 24.V.

Карпин Тетяна

24.V. Пташник Олег

Ненза Надія

Вітаємо новохрещених:

Мельник Максим 10.V.

Ухман Олена-Ірина 18.V.

Відійшли у вічність в травні:

Ковач Марія 9.V.

Боднар Петро 11.V.

Древницький Ігор 14.V.

Ковальчук Марія 19.V.

Ясіновська Марія 23.V.

Галько Євстахій 29.V.

Баран Марія 30.V.

Посміхніться браття!

Пливе один чоловік по на лодці по озері Лох – Несс. Раптом із води вириває величезне чудовисько і відкриваю свою пащеку.

Чоловік падає на коліна і молиться: “Господи! Не дай мені пропасти!”

Тут враз він чує голос Божий:

“Та ти ж в мене ніколи не вірив!”

Чоловік: “Та я і в Лох-Несське чудовище ніколи не вірив!”

Приходить внук після церкви додому і каже до дідуся:

- Дідусю, а правда, що на зло треба відповідати добром?

-Так, це правда, - каже той.

-Тоді дай мені гроші на морозиво, бо я розбив твої окуляри!

Вибери правильні двері!

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.

Виходить щомісячно.

Редактор: о. Михайло Забанджала

Друк: “Комп’ютер сервіс”

Україна 47600
Тернопільська обл.
смт. Козова

вул. Хмельницького, 8

Ukraine 47600
Ternopil’ region
Kozova town

Hmel’nyckogo st. 8
Тел/ tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua